

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัด
การประกันคุณภาพภายใน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

ระดับคณะ

คำนำ

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2555 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการตรวจประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2555 แบ่งออกเป็น 9 องค์กรประกอบ 41 ตัวชี้วัด ซึ่งตัวชี้วัดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รวมทั้งตัวชี้วัดการจัดลำดับมหาวิทยาลัย (QS)

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2555 ได้แสดงรายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัด ที่มาของตัวชี้วัด สูตรการคำนวณ และได้ปรับปรุงคำอธิบายตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ
มกราคม 2556

สารบัญ

	หน้า
ตารางสรุปตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2555	1
ตารางสรุปตัวชี้วัดระดับคณะและหน่วยงาน	2
ตารางสรุปตัวชี้วัดระดับภาควิชา	5
รายละเอียดตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน	
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน	7
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	11
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมพัฒนานักศึกษา	35
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	41
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	59
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	65
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	73
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	81
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	85
ภาคผนวก	
ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	93
ตารางรายงานข้อมูลพื้นฐาน (common data set) ปีการศึกษา 2555	94
จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ปีการศึกษา 2555	102

ตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2555

องค์ประกอบ	I	P	O	รวม
	Input	Process	Output	
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน		1		1
2. การเรียนการสอน	4	5	5	14
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา		2	1	3
4. การวิจัย	1	3	4	8
5. การบริการวิชาการแก่สังคม		2	2	4
6. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม		3		3
7. การบริหารและการจัดการ		4		4
8. การเงินและงบประมาณ		1		1
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		1	2	3
รวม	5	22	14	41

ตารางสรุปจำนวนตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2555

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน						
1	1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	สกอ.1.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน						
2	2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	สกอ.2.1	P	✓	ส.บริหารและพัฒนาวิชาการ
3	2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สกอ.2.2	I	✓	
4	2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สกอ.2.3 สมศ.14	I	✓	
5	2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	สกอ.2.4	P	✓	ทุกหน่วยงาน
6	2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	สกอ.2.5	I	✓	ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักวิทยบริการ ส.บริหารและพัฒนาวิชาการ กองอาคารฯ กองแผนงาน กองกิจการนักศึกษา
7	2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	สกอ.2.6	P	✓	สำนักนวัตกรรมการเรียนการสอน
8	2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	สกอ.2.7	P	✓	
9	2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	สกอ.2.8	O	✓	กองกิจการนักศึกษา
10	2.9	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	สมศ.1	O	✓	
11	2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สมศ.2	O	✓	
12	2.11	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.3	O	✓	
13	2.12	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	สมศ.4	O	✓	
14	2.13	ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR.	I	✓	
15	2.14	ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR	P	✓	
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา						
16	3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	สกอ.3.1	P	✓	กองกิจการนักศึกษา
17	3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	สกอ.3.2	P	✓	กองกิจการนักศึกษา
18	3.3	เงินบริจาคจากศิษย์เก่า	WUR	O	✓	

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย						
19	4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.1	P	✓	สำนักบริหารการวิจัย
20	4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.2	P	✓	สำนักบริหารการวิจัย
21	4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	สกอ.4.3	I	✓	
22	4.4	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.5	O	✓	
23	4.5	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	สมศ.6	O	✓	
24	4.6	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	สมศ.7	O	✓	
25	4.7	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์	แผน มข.	O	✓	
26	4.8	บทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติ	WUR	O	✓	
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม						
27	5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	สกอ.5.1	P	✓	ศูนย์บริการวิชาการ
28	5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	สกอ.5.2	P	✓	ศูนย์บริการวิชาการ
29	5.3	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย	สมศ.8	O	✓	
30	5.4	การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	สมศ.9	O	✓	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
31	6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	สกอ.6.1	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
32	6.2	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.10	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
33	6.3	การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.11	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ						
34	7.1	ภาวะผู้นำของกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงาน	สกอ.7.1 สมศ.12 สมศ.13	P	✓	ทุกหน่วยงาน
35	7.2	การพัฒนาคณะ/หน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	สกอ.7.2	P	✓	ทุกหน่วยงาน
36	7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	สกอ.7.3	P	✓	ทุกหน่วยงาน

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน
37	7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง	สกอ.7.4	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ						
38	8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	สกอ.8.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ						
39	9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	สกอ.9.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
40	9.2	ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	สมศ.16	O	✓	
41	9.3	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผล สะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของคณะ	สมศ.17	O	✓	

**ตารางสรุปจำนวนตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน
ระดับภาควิชา ปีการศึกษา 2555**

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	ภาควิชา
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน					
1	1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	สกอ.1.1	P	✓
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน					
2	2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	สกอ.2.1	P	✓
3	2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สกอ.2.2	I	✓
4	2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สกอ.2.3 สมศ.14	I	✓
5	2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	สกอ.2.6	P	✓
6	2.9	บัณฑิตปริญญาตรีที่ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	สมศ.1	O	✓
7	2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรีโท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สมศ.2	O	✓
8	2.11	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.3	O	✓
9	2.12	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	สมศ.4	O	✓
10	2.13	ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR.	I	✓
11	2.14	ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR	P	✓
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา					
12	3.3	เงินบริจาคจากศิษย์เก่า	WUR	O	✓
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย					
13	4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	สกอ.4.3	I	✓
14	4.4	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.5	O	✓
15	4.5	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	สมศ.6	O	✓
16	4.6	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	สมศ.7	O	✓
17	4.7	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์	แผน มข.	O	✓
18	4.8	บทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติ	WUR	O	✓

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	ภาควิชา
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม					
19	5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	สกอ.5.1	P	✓
20	5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	สกอ.5.2	P	✓
21	5.3	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนหรือ การวิจัย	สมศ.8	O	✓
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
22	6.3	การพัฒนาสุนทรีย์ภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.11	P	✓
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ					
23	7.2	การพัฒนาคณะ/หน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	สกอ.7.2	P	✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ					
24	9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	สกอ.9.1	P	✓

หมายเหตุ : คณะสามารถกำหนดตัวชี้วัดระดับภาควิชาแตกต่างจากนี้ได้

องค์ประกอบที่ 1
ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์
และแผนการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.1	: กระบวนการพัฒนาแผน
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 1.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีงบประมาณ 2555 (1 ตุลาคม 2554 – 30 กันยายน 2555)

คำอธิบาย :

ในการดำเนินพันธกิจหลักจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากลและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของคณะและหน่วยงาน ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะและหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติ ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของคณะและหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 – 2559)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ไปสู่ทุกหน่วยงาน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและกรรมการประจำคณะ หรือกรรมการบริหารสูงสุดเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุดไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

ตัวชี้วัดที่ 2.1	: ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 2.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของคณะ ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรก และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตาม ตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

1. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)
2. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และ ปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน ในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว
2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ข้อ 2 ให้นับตามจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง
3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดกันก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อตาม เกณฑ์ทั่วไป และ ครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ง

- ตัวชี้วัดที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.2
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของคณะ

เกณฑ์การประเมิน : คณะสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

- 1) แนวทางที่ 1 แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

- 2) แนวทางที่ 2 แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง :

- 1) แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 70 ขึ้นไป

หรือ

- 2) แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 15 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (รวมลาศึกษาต่อ)}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{70} \times 5$$

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

	ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก									
คะแนนที่ได้ =	เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา								x	5
	15									

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซีมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณโดยนับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 – 12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้
3. คณะกรรมการเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย
4. อาจารย์พิเศษ, อาจารย์ที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว จะนับได้กรณีที่มีสัญญาจ้างตลอดทั้งปีการศึกษา และต้องไม่เป็นอาจารย์สังกัดสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่มีภาระงานสอนประจำอยู่แล้ว

- ตัวชี้วัดที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.3 สมศ.14
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะถือเป็นขุมปัญญาและมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของคณะ

เกณฑ์การประเมิน : คณะสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

- 1) **แนวทางที่ 1** แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

2) **แนวทางที่ 2** แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง :

1) **แนวทางที่ 1** ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 35 ขึ้นไป

หรือ

2) **แนวทางที่ 2** ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 10 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (รวมลาศึกษาต่อ)}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{35} \times 5$$

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{10} \times 5$
--

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์พิเศษ, อาจารย์ที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว จะนับได้กรณีที่มีสัญญาจ้างตลอดทั้งปีการศึกษา และต้องไม่เป็นอาจารย์สังกัดสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่มีภาระงานสอนประจำอยู่แล้ว

ตัวชี้วัดที่ 2.4	: ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 2.4
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ (กรณีหน่วยงานสนับสนุนให้มีแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรในด้านวิชาการและวิชาชีพ)
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจหรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 2.5	:	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 2.5
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน คณะควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณสุขโรคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi ของมหาวิทยาลัย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.6
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล มหาวิทยาลัย หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงงานวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงวิชาการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชาตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. คณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของคณะที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอนในปีที่ได้รับการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2-3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.7
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ครอบคลุมระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยคณะ

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ง :

1. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ง

- ตัวชี้วัดที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.8
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น คณะจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่คณะจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงถึงคณะ
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ (เป็นหน่วยงานที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น)

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วม การคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 2.9	: บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
ความเชื่อมโยง	: สมศ. 1
ประเภทของตัวชี้วัด	: ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาต่างๆ ที่ได้ออกงานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

1. ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)
2. ใช้ข้อมูลผลการสำรวจในช่วงรับพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2555 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2554

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

(ใช้ข้อมูลผลการสำรวจภาวะการได้ออกงานของบัณฑิต จากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 80 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ออกงานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวชี้วัดที่ 2.10	:	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 2
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนดครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

1) วิธีการคำนวณ กรณีเปิดสอนเฉพาะระดับปริญญาตรี

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

2) วิธีการคำนวณ กรณีเปิดสอนระดับปริญญาตรี โท เอก

$$\frac{\text{ค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตปริญญาตรี + โท + เอก}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต โดยที่ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ระดับปริญญาตรี (สำนักงานประเมินฯ ดำเนินการสำรวจให้)
2. ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก (คณะดำเนินการสำรวจเอง)
3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
4. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
5. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

หมายเหตุ : กรณีที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี โท เอก การคิดคะแนนหัวข้อนี้นี้จะดำเนินการทั้ง 3 ส่วน

ตัวชี้วัดที่ 2.11	:	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 3
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ โดยผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติ หรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ งานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่ มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลั่นกรองคุณภาพของผลงานประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ วัน เดือน ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของผลงานการเผยแพร่งานแต่ละชิ้น
3. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

หมายเหตุ แหล่งเผยแพร่และรายชื่อวารสารที่ได้รับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ตัวชี้วัดที่ 2.12	:	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 4
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)
คำอธิบาย :		

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ โดยผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติ หรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิงานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณชน โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่ มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลับกรองคุณภาพของผลงานประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 หรือ 4 (Q1 หรือ Q2 หรือ Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

- จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ วัน เดือน ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
- จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ตัวชี้วัดที่ 2.13	:	ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
ความเชื่อมโยง	:	WUR
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ปัจจัยนำเข้า
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

มหาวิทยาลัยมีนโยบายและเป้าหมายส่งเสริมหลักสูตรและการเรียนการสอนสู่ความเป็นนานาชาติ มีการจัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติ มีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนและรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี โดยจัดระบบและกลไกการบริการตลอดจนส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชาวต่างประเทศและนักศึกษาชาวไทยให้ได้มีปฏิสัมพันธ์และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทำให้นักศึกษาต่างชาติ มีความผูกพันและมีความประทับใจระหว่างที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

นักศึกษานานาชาติ หมายถึง นักศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศ (ไม่ได้ถือสัญชาติไทย) ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทุกชั้นปีที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นในหลักสูตรต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นเปิดสอนในปีการศึกษา 2555

การนับจำนวนนักศึกษานานาชาติ ให้นับนักศึกษานานาชาติที่มีสถานะเป็นนักศึกษา (คงอยู่) ในปีการศึกษา 2555 (ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2555 - 31 พฤษภาคม 2556)

เกณฑ์การประเมิน :

พิจารณาจากจำนวนนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรี} + \text{จำนวนนักศึกษานานาชาติระดับบัณฑิตศึกษา})}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 5 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. รายชื่อนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2555
2. จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2555

ตัวชี้วัดที่ 2.14	:	ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
ความเชื่อมโยง	:	WUR
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเดินทางไปแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในต่างประเทศนั้นเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่นักศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง สามารถดำเนินการได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดประชุมสัมมนา วิชาการ การวิจัย การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้การสนับสนุน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทุกระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2555 และแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ

การแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ หมายถึง การไปประชุมสัมมนาวิชาการ การศึกษาดูงาน การวิจัย การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในด้านวิชาการ ในปีการศึกษา 2555

การแลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ หมายถึง การมาร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ การศึกษาดูงาน การวิจัย การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านวิชาการ ในปีการศึกษา 2555

เกณฑ์การประเมิน :

พิจารณาจากจำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศและมาจากต่างประเทศ(ทุกระดับการศึกษา) เปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ} + \text{จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ})}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 5 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

- จำนวนและรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ปีการศึกษา 2555 โดยให้แสดงข้อมูลดังนี้
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือน
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ระยะเวลา 3 – 6 เดือน
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ ระยะเวลา 6 เดือน หรือ 1 ภาคการศึกษาขึ้นไป

2. จำนวนและรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ ปีการศึกษา 2555 โดยให้แสดงข้อมูลดังนี้
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ ระยะเวลาน้อยกว่า 3 เดือน
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ ระยะเวลา 3 – 6 เดือน
 - แสดงจำนวน และรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ ระยะเวลา 6 เดือน หรือ 1 ภาคการศึกษาขึ้นไป
3. จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2555

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

- ตัวชี้วัดที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 3.1
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะกรรมการบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์การเรียนรู้ แหล่งทุนการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ :

ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. ผลการสำรวจการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. ผลการสำรวจการบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ
4. ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อการให้บริการศิษย์เก่า (กรณีมีศิษย์เก่า)

ตัวชี้วัดที่ 3.2	: ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 3.2
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำจืด
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 3.3	:	เงินบริจาคจากศิษย์เก่า
ความเชื่อมโยง	:	WUR
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

- จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับศิษย์เก่าซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จ มีความมั่นคง การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้สถาบันจะช่วยเหลือสนับสนุนให้สถาบันบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ได้
- ในกรณีที่บริจาคเป็นทรัพย์สินให้ตีราคาเป็นเงินด้วย เช่น บริจาครถยนต์ ที่ดิน เครื่องมือทางการแพทย์ เป็นต้น
- ตัวชี้วัดนี้ ใช้ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกของ QS

เกณฑ์การประเมิน :

พิจารณาจากสัดส่วนของจำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่าเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด (บาทต่อคน)

สูตรการคำนวณ

จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า
จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
100 บาทต่อคน	200 บาทต่อคน	300 บาทต่อคน	400 บาทต่อคน	500 บาทต่อคน

หมายเหตุ : ตัวอย่าง

คณะ ก. มีจำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่าจำนวน 450,000 บาท และมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาจำนวน 1,200 คน คิดเป็นสัดส่วน ($450,000/1,200=375$ บาท) ดังนั้น คณะ ก. มีผลการประเมินอยู่ที่ระดับ 3 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. รายการและจำนวนเงินหรือทรัพย์สินบริจาคที่ได้รับจากศิษย์เก่า ในปีการศึกษา 2555
2. จำนวนศิษย์เก่าที่บริจาคเงินหรือทรัพย์สิน ในปีการศึกษา 2555
3. จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2555

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวชี้วัดที่ 4.1	: ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 4.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)
คำอธิบาย :	

คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของคณะ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของคณะเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของคณะอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 4.2	:	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 4.2
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ง

- ตัวชี้วัดที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยประจำ
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 4.3
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในคณะคือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น คณะจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในคณะและที่ได้รับจากภายนอกคณะเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์ประเมินเฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก} \times 5}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา ปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุน โดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ
5. ไม่นับทุนส่วนตัว

ตัวชี้วัดที่ 4.4	:	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 5
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีปฏิทิน 2555 (1 มกราคม 2555 – 31 ธันวาคม 2555)

คำอธิบาย :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิงานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่ มีคณะกรรมการผู้พิจารณาก่อนกรองคุณภาพของผลงานประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 หรือ 4 (Q1 หรือ Q2 หรือ Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	40
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	40
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	20

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ วัน เดือน ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์
3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย
4. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวชี้วัดที่ 4.5	:	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 6
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในระยะเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้น ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ที่	ชื่องานวิจัย	ด้านการนำไปใช้ประโยชน์				ปีที่แล้ว เสร็จ (ไม่เกิน 3 ปี นับจากปีที่ ประเมิน)	หลักฐาน
		เชิง สาธารณะ	เชิงนโยบาย	เชิงพาณิชย์	ใช้ประโยชน์ ทางอ้อม		
1.							
2.							

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวชี้วัดที่ 4.6	: ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ
ความเชื่อมโยง	: สมศ. 7
ประเภทของตัวชี้วัด	: ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานวิชาการที่เป็นบทความทางวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปแบบของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- **ตำรา** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงานในกรณีมีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์ครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 ชิ้น

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ(บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 1 คนที่แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยขอนแก่น)ที่สถานศึกษากำหนด
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนวณน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ (ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในตัวชี้วัดที่ 4.4) ไม่นับเป็นบทความวิชาการในตัวชี้วัดนี้ จะนับได้ต่อเมื่อมีการนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ สะท้อนมุมมอง แนวคิด ทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์
2. ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด ผู้ทรงคุณวุฒินั้นต้องเป็นบุคคลภายนอกสถาบัน
3. ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ผศ., รศ., ศ.) ในปีการศึกษา 2555 ให้สามารถนับได้เลยแม้ว่าตำราหรือหนังสือนั้นจะทำได้แล้วเสร็จก่อนปีที่ได้รับการประเมินฯ
4. ตำรา หรือหนังสือ ที่ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้คิดค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.00

ตัวชี้วัดที่ 4.7 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์

ความเชื่อมโยง : แผน มข.

ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต

การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

เปรียบเทียบจำนวนจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ

ลิขสิทธิ์ คือ สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่มโดยการใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครอง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ได้ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภท ได้แก่

1. งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
2. งานนาฏกรรม (ท่ารา ท่าเต้น ฯลฯ)
3. งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปะประยุกต์ ฯลฯ)
4. งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
5. งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
6. งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
7. งานภาพยนตร์
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

การดำเนินการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ เพื่อขอหนังสือรับรองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์โดย กรมทรัพย์สินทางปัญญา ให้อาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำผู้สร้างสรรค์ผลงาน ยื่นขอหนังสือรับรองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์ ได้ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา

การนับจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับการจดลิขสิทธิ์ จะนับได้ต่อเมื่องานมีหลักฐานเป็นหนังสือรับรองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่ออกให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. จากหน่วยงานภายนอก ขณะที่เชื่อถือได้แล้วเท่านั้น โดยไม่นับรวมงานวิชาการที่อยู่ในระหว่างยื่นจดลิขสิทธิ์

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำได้พัฒนาขึ้นจนได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งเกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่งออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตร การประดิษฐ์แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนัก สำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบ จดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการรับจดทะเบียน

วิธีการนับ

การนับจำนวนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ ให้นับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปี ทั้งนี้ให้นับเฉพาะกรณีที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับกรณีอยู่ระหว่างยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียน การนับให้นับที่มีการจดทะเบียนในปีปฏิทินที่ประเมินซึ่งตรงกับปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์
0.25	ลิขสิทธิ์ (ทุกประเภท)
0.50	ลิขสิทธิ์ (นับเฉพาะตำรา/หนังสือ)
0.75	อนุสิทธิบัตรได้รับการจดทะเบียนแล้ว
1.00	สิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์	X	100
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 3 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- จำนวนและรายการการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ วัน เดือน ปีที่ได้รับจดทะเบียน ทั้งนี้ให้รายงานค่าน้ำหนักของผลงานที่ได้รับจดทะเบียนแต่ละผลงานด้วย
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
- สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ ฉบับจริงหรือสำเนา ที่แสดงชื่อเจ้าของผลงานและวันที่ได้รับอนุมัติ

หมายเหตุ :

- ไม่นับผลงานที่อยู่ระหว่างการยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียนขอสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์
- ต้องได้รับการประกาศและอนุมัติสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ ในปีการศึกษา 2555

ตัวชี้วัดที่ 4.8 : บทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์และนักวิจัยประจำ

ความเชื่อมโยง : WUR

ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต

การเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2555 (1 มกราคม 2555 – 31 ธันวาคม 2555)

คำอธิบาย :

การเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สถาบันสร้างขึ้นมีหลายช่องทาง เริ่มตั้งแต่การเผยแพร่ในระดับสถาบัน ระดับชาติและระดับนานาชาติ สถาบันอาจส่งเสริมให้ผลงานวิจัยของสถาบันได้มีโอกาสเผยแพร่ในระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการได้รับการอ้างอิงในระบบสากลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะสะท้อนคุณภาพของผลงานวิจัย รวมทั้งเป็นการขยายฐานการเผยแพร่ได้กว้างขวางขึ้น

เกณฑ์การประเมิน : คณะสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) **แนวทางที่ 1** ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์และนักวิจัยประจำ

หรือ

2) **แนวทางที่ 2** ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์และนักวิจัยประจำ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

1) **แนวทางที่ 1** ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์และนักวิจัยประจำ

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในปฏิทิน 2555}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	200
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	150
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	50

2) **แนวทางที่ 2** ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์และนักวิจัยประจำ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในปฏิทิน 2555 - 2554}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

สำนักวิทยบริการสืบค้นข้อมูลเบื้องต้นแล้วส่งให้คณะตรวจสอบและเพิ่มเติมข้อมูล

หมายเหตุ

1. การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม
2. บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นำเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article” “letter” และ “review”

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการ

- ตัวชี้วัดที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 5.1
 ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 5.2	: กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 5.2
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนด ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือ ภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบ(ด้านบวก) ของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่ สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ : การสำรวจความต้องการของชุมชน ไม่จำเป็นต้องทำทุกปีก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องดำเนินการทุกครั้งเมื่อมีการ จัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการบริการวิชาการหรือการปรับแผนด้านการบริการวิชาการ

- ตัวชี้วัดที่ 5.3 : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 8
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคมหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนา มี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวชี้วัดนี้ต้องมีโครงการทั้ง 2 ประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้ง 2 ประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ

จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	x 100
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่กรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุดอนุมัติ	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัย โดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่
2. โครงการบริการวิชาการที่นับเป็นตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการบริการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้
3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน
4. แผนการสอนที่เชื่อมโยงโครงการบริการวิชาการและการจัดการเรียนการสอน
5. ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในการบริการวิชาการ
6. โครงการบริการวิชาการที่นำมาสู่การทำวิจัยและดำเนินการแล้วเสร็จ

ตัวชี้วัดที่ 5.4 : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ความเชื่อมโยง : สมศ. 9

ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต

การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชน และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร (อย่างน้อย 1 โครงการ)
2. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชนหรือองค์กร
5. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
6. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
7. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

องค์ประกอบที่ 6

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

- ตัวชี้วัดที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 6.1
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 6.2	: การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
ความเชื่อมโยง	: สมศ. 10
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุน จำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่อง มั่นคง และยั่งยืน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

การส่งเสริมและสนับสนุน หมายถึง การให้ความสำคัญและการขยายขอบเขตในโครงการหรือกิจกรรมให้มีความคุณภาพสมบูรณ์ขึ้นด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ บุคลากร ความรู้ โอกาส และกำลังใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถจะดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อมและสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษยชาติที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ซึ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตสังคม รวมทั้งผลเกิดจากกิจกรรมและผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนของแต่ละโครงการ/กิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ทุกโครงการ/กิจกรรม
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. แผนงาน/โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะ/หน่วยงาน
2. ขั้นตอน/กิจกรรม/แผนการดำเนินงานรายโครงการ
3. รายละเอียดการดำเนินงานตามแผนแต่ละขั้นตอน
4. รายงานการติดตามประเมินผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่สะท้อนให้เห็นการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
5. การปรับปรุงตามผลการประเมินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวชี้วัดที่ 6.3	: การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
ความเชื่อมโยง	: สมศ. 11
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงามอย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ ทั้งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

ประเด็นการพิจารณา

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับประเด็น 1 – 4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถานศึกษาดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา
2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม
3. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัยและความสวยงาม

4. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็น 1 - 4

หมายเหตุ

1. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักราง่าย ใช้สะดวก
2. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
3. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่ง อาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7

การบริหารและการจัดการ

- ตัวชี้วัดที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงาน
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 7.1 สมศ.12 - 13
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ กรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานนั้น ๆ หากกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารมีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. กรรมการบริหารสูงสุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะ/หน่วยงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานไปยังบุคลากรในคณะ/หน่วยงาน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในคณะ/หน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะ/หน่วยงานได้ตามศักยภาพ
6. ผู้บริหาร มีการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย

(หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินข้อที่ 6 จะต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ได้แก่ 1.หลักประสิทธิภาพ 2.หลักประสิทธิภาพ 3.หลักการตอบสนอง 4.หลักการรับผิดชอบต่อ 5.หลักความโปร่งใส 6.หลักการมีส่วนร่วม 7.หลักการกระจายอำนาจ 8.หลักนิติธรรม 9.หลักความเสมอภาค 10.หลักการมุ่งเน้นฉันทามติ)

7. กรรมการบริหารสูงสุดประเมินผลการบริหารงานของคณะ/หน่วยงานและผู้บริหารได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม
8. ผลการประเมินการดำเนินงานของกรรมการบริหารสูงสุด และ ผลการประเมินผู้บริหารของคณะ/หน่วยงานได้ระดับคะแนน 3.51 ขึ้นไป (แสดงวิธีการประเมินและผลการประเมินทั้งในส่วนของกรรมการบริหารสูงสุด หรือ การประเมินผู้บริหาร)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6-7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 7.2	:	การพัฒนาคณะ/หน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 7.2
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมารู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

หมายเหตุ : การประเมินในระดับหน่วยงาน เกณฑ์ข้อที่ 1 ต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และกำหนดองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจอย่างน้อย 2 ด้าน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 7.3	:	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 7.3
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

คณะ/หน่วยงานควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับคณะ/หน่วยงาน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกเป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคณะ/หน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจ โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 7.4	: ระบบบริหารความเสี่ยง
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 7.4
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

เพื่อให้มีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้า และโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของคณะ/หน่วยงานตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของคณะ/หน่วยงาน ตัวอย่างเช่น
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น
3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

** หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้นการไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

- ตัวชี้วัดที่ 8.1** : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ
- ความเชื่อมโยง** : สกอ. 8.1
- ประเภทของตัวชี้วัด** : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล** : ปีงบประมาณ 2555 (1 ตุลาคม 2554– 30 กันยายน 2555)

คำอธิบาย :

คณะ/หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความคล่องตัวทางการเงิน ซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของคณะ/หน่วยงานได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์คณะ/หน่วยงาน
2. มีแนวทางการจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาคณะ/หน่วยงาน และบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อกรรมการบริหารสูงสุดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่กำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ ดังนั้น ควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผลจากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

- ตัวชี้วัดที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 9.1
 ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบาย และผู้บริหารสูงสุดของคณะ/หน่วยงาน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของคณะ/หน่วยงาน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ
 - 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดใน CHE QA Online และ
 - 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ/หน่วยงาน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน (ภายนอกมหาวิทยาลัย) และมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 - 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 9.2 : ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 16
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจาก กรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วน สมบูรณ์
3. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. อัตลักษณ์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี ที่ได้รับความเห็นจากขอบกรรมการประจำคณะหรือ กรรมการบริหารสูงสุด
2. หลักฐานแสดงผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาและบุคลากร
3. หลักฐานแสดงผลการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์
4. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ

1. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
2. กรณีคณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงาน ด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

ตัวชี้วัดที่ 9.3 : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของคณะ

ความเชื่อมโยง : สมศ. 17

ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต

การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555 (1 มิถุนายน 2555 – 31 พฤษภาคม 2556)

คำอธิบาย :

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งในของสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วน สมบูรณ์
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น จุดเด่นของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติการประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับการเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการยอมรับ
4. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับในประเด็นที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ

1. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกันสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกันสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ภาคผนวก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาชา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
หมายเหตุ : คณะอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของคณะหรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเองโดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของคณะ ทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมด <u>อยู่ในเกณฑ์ดี</u> จึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีกรณี

ตารางรายงานข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set)

ประจำปีการศึกษา 2555

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-8	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร(ที่ไม่ใช่วิชาชีพ)ที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
- ระดับปริญญาโท (แผน ก)				
- ระดับปริญญาโท (แผน ข)				

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			<ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนในแผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข) - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง - ระดับปริญญาเอก จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับ ป.บัณฑิต - ระดับปริญญาโท (แผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ข) - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนในแผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข) - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง - ระดับปริญญาเอก จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และเกณฑ์มาตรฐานสาขา วิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ) - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับ ป.บัณฑิต - ระดับปริญญาโท (แผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ข) - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนในแผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาalongทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข) - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง - ระดับปริญญาเอก 	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพทุกระดับการศึกษาที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 8	คน	ปีการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)(แผน ก) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)(แผน ข) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)(แผน ก) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)(แผน ข) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ) 	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1 และ 2	คน	ปีการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ 	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับผู้สำเร็จการศึกษา	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ก (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ข (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	
			เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่ใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3, ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท				
- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก				

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. ปีการศึกษา ที่ผ่านมา (กรณี que เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ)	
			ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. และศ. ปีการศึกษา ที่ผ่านมา (กรณี que เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ ค และ 2.5 ข้อ 1	FTES	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก) (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)	
- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 1	เครื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับ สถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 6	คะแนน (เทียบจาก คะแนน เต็ม 5)	ปีการศึกษา	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา	
			ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัด การเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และ จุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย	
			ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียน นักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการ หรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา	
ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจน บริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและ อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 2	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนใน แต่ละภาคการศึกษาทุกรายวิชา	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายวิชาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการ ปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 4	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 4	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม	
			จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่บรรลุเป้าหมาย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงาน หรือองค์กรระดับชาติ	
			กิจกรรม	ปีการศึกษา
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ข้อ 3	กิจกรรม	ปีการศึกษา	จำนวนกิจกรรมนักศึกษาที่มีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ แยกตามประเภทกิจกรรม	
			- จำนวนกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	
			- จำนวนกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			- จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม - จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม - จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	
4.1, ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่. 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 4 และตัวบ่งชี้ที่ 4.3	บาท	ปีการศึกษา หรือ ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน	
			-- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ -- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
		ปีการศึกษา หรือ ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน	
			-- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ -- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)	
			-- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ -- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
			จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)	
			-- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ -- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทั้งหมด	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 1	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 4	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 6	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือนวัตกรรม	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ (ปริญาโท)	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้น นอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่เผยแพร่ (ปริญญาโท)	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ (ปริญญาเอก)	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน	
			จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานวิชาการ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	
			- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	
			- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 2	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 4	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนและการวิจัย	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำรา	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	กิจกรรม/โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 7	คน	ปีการศึกษา	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด	
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	บาท	ปีงบประมาณ	รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ)	
			รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ	
			งบดำเนินการทั้งหมด	
	บาท	ปีการศึกษา	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน (ปีการศึกษา)	
			เงินเหลือจ่ายสุทธิ	
			สินทรัพย์ถาวร	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 3	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 9	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15	คะแนน	ปีการศึกษา	คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด	

ข้อมูลอ้างอิง สำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555	จำนวน
ตัวชี้วัด กพร. ที่ 4.1.3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลีใต้	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเขมร	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีนกลาง	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาหมีพ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาไทย	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาฟิลิปปิน	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามาเลย์	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอินโดนีเซีย	
	-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ			
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศที่กำหนดทั้งหมด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเกาหลีใต้ที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเขมรที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนกลางที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาหมีพที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาพม่าที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาฟิลิปปินที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามลายูที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามาเลย์ที่กำหนด	
			-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาลาวที่กำหนด	
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเวียดนามที่กำหนด				
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่กำหนด				
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด				
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ				

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา (Full – time Equivalent Student : FTES)

ประจำปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะที่บริการงานสอน	เกณฑ์	อาจารย์: FTES (ปกติ)		อาจารย์: FTES (พิเศษ)		อาจารย์: FTES (รวม)	
		FTES	อาจารย์	FTES	อาจารย์	FTES	อาจารย์
	อาจารย์ : FTES						
มหาวิทยาลัยขอนแก่น		25,296	1,745	10,662	630	35,958	2,375
1. คณะเกษตรศาสตร์	1 : 15	1,325	88	89	6	1,414	94
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์	1 : 15	2,315	154	546	36	2,861	190
3. คณะวิทยาศาสตร์	1 : 15	3,800	253	933	62	4,733	315
4. คณะเทคโนโลยี	1 : 15	434	29	3		437	29
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1 : 6	374	62	102	17	476	79
6. คณะพยาบาลศาสตร์	1 : 6	534	89	186	31	720	120
7. คณะแพทยศาสตร์	1 : 6	2,411	402	255	43	2,666	445
8. คณะเทคนิคการแพทย์	1 : 6	262	44	85	14	347	58
9. คณะสาธารณสุขศาสตร์	1 : 6	311	52	365	61	676	113
10. คณะทันตแพทยศาสตร์	1 : 6	332	55	18	3	350	58
11. คณะเภสัชศาสตร์	1 : 6	253	42	255	43	508	85
12. คณะสัตวแพทยศาสตร์	1 : 5.25	267	51	254	48	521	99
13. คณะศึกษาศาสตร์	1 : 22.5	1,542	69	871	39	2,413	108
14. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1 : 27	3,135	116	1,025	38	4,160	154
15. คณะวิทยาการจัดการ	1 : 27	1,561	58	1,003	37	2,564	95
16. คณะศิลปกรรมศาสตร์	1 : 12	468	39	69	6	537	45
17. คณะนิติศาสตร์	1 : 27	79	3	1,098	41	1,177	44
18. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น	1 : 27	461	17	1,638	61	2,099	78
19. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ	1 : 27	252	9	1,104	41	1,356	50
20. วิทยาลัยนานาชาติ	1 : 27	288	11	85	3	373	14
21. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์	1 : 15	626	42	2		628	42
22. คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ	1 : 27	763	28			763	28
23. คณะบริหารธุรกิจ	1 : 27	543	20			543	20
24. คณะศิลปศาสตร์	1 : 27	335	12			335	12
25. บัณฑิตวิทยาลัย		85		19		104	
26. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป		1,679		435		2,114	
27. สถาบันภาษา		861		222		1,083	

หมายเหตุ : นักศึกษาเต็มเวลาของบัณฑิตวิทยาลัยเป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาร่วมหลายคณะ